

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 juni 2000

WETSVOORSTEL

**tot instelling van een status van tijdelijke bescherming
ter aanvulling van het Verdrag van Genève van
28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen
en tot wijziging van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen**

(ingedien door de heer Vincent Decroly,
de dames Martine Dardenne, Claudine Drion, Kristien
Grauwels, Leen Laenens en Geraldine Pelzer-Salandra
en de heer Jef Tavernier)

SAMENVATTING

De restrictieve interpretatie van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen brengt soms mee dat vreemdelingen die hun land ontvluchten wegens burgeroorlogen of natuurrampen, worden gerefouleerd, opgesloten of uitgezet. Zo heeft de toestand in ex-Joegoslavië er toe genoodzaakt een tijdelijke 'B-status' in te stellen die het mogelijk heeft gemaakt een antwoord te bieden op de toestroom van asielzoekers.

Met de regeringsverklaring van 14 juli 1999 voor ogen, die de instelling van een coherente status voor ontheemden heeft gepland, stellen de indieners voor een status van tijdelijke bescherming in het leven te roepen voor personen of groepen die onder collectieve dreiging leven van politieke, economische of milieugebeurtenissen. Concreet voorziet het voorstel in de oprichting van een commissie voor de evaluatie van crisistoestanden, die de lijst zou opstellen van de landen of regio's waarvan de ingezeten voor de status van tijdelijke bescherming in aanmerking zouden komen. Die status zou bescherming bieden voor de ontheemde persoon aan wie de hoedanigheid van vluchteling is geweigerd.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 juin 2000

PROPOSITION DE LOI

**créant un statut de protection temporaire
complémentaire à la Convention de Genève
du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés
et modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement
et l'éloignement des étrangers**

(déposée par M. Vincent Decroly, Mmes Martine
Dardenne, Claudine Drion, Kristien Grauwels,
Leen Laenens et Géraldine Pelzer-Salandra
et M. Jef Tavernier)

RÉSUMÉ

L'interprétation restrictive de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés entraîne parfois le refoulement, la détention ou l'expulsion d'étrangers qui fuient leur pays en raison de guerres civiles ou de catastrophes naturelles. C'est ainsi que la situation en ex-Yougoslavie a nécessité la mise en place un 'statut B' temporaire qui a permis de répondre à l'afflux de demandeurs d'asile.

S'inspirant de la déclaration gouvernementale du 14 juillet 1999 qui prévoit la mise en place d'un statut cohérent pour les personnes déplacées, les auteurs proposent la création d'un statut de protection temporaire qui serait ouvert aux personnes ou groupes de personnes menacés collectivement par des événements politiques, économiques ou environnementaux. Concrètement, la proposition prévoit la création d'une commission d'évaluation des situations de crise qui dresserait la liste des pays ou régions dont les ressortissants pourraient bénéficier du statut de protection temporaire. Ce statut protégerait la personne déplacée à qui la qualité de réfugié aurait été refusée.

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	<i>Plenum</i>
COM	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 :	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	<i>Séance plénière</i>
COM	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.générales@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemeen

In het akkoord dat tussen zes politieke groeperingen met het oog op de vorming van de huidige regering is gesloten, staat in het hoofdstuk met als titel «Een realistisch en humaan asielbeleid», een paragraaf waarvan dit voorstel de verwezenlijking wil zijn: « ... [de regering zal] voor de oorlogs-ontheemden een coherent statuut uitwerken; statuut dat tijdelijk en hernieuwbaar is en daadwerkelijk de terugkeer inhoudt, zodra de oorlogssituatie in het land van herkomst ophoudt te bestaan en dit voor zover hun terugkeer daadwerkelijk mogelijk is»¹.

In de praktijk lijkt het evident dat ons land asielzoekers die voor oorlog of een onhoudbare crisissituatie zijn gevlogen, nog zeer vaak naar de grens teruggeleidt, afwijst, opsluit en/of uitzet.

Economische, sociale en ecologische ontwikkeling, een kritieke vluchtingenstatus en dito opvang, een hervattende immigratie en toenemende clandestinité: die drie gegevenheden zetten de ondertekenaars van dit voorstel ertoe aan opnieuw aan te dringen op het nemen of aanscherpen van maatregelen op het gebied van het handels- en ontwikkelingssamenwerkingsbeleid om dammen op te werpen tegen massale verarming die vaak aan de oorsprong van migratiestromen ligt. Maar even goed zijn er interne maatregelen nodig die concreet uitvoering geven aan de regeringsverklaring: in dat kader past ongetwijfeld een nieuwe wettelijke status van aanvullende bescherming.

Het gaat erom bij wet een nieuwe status van tijdelijke bescherming (in de vorm van een aanvullende bescherming) in te stellen die op grond van collectieve criteria wordt verleend. Die status heeft betrekking op personen die hun land ontvluchten uit vrees voor vervolging en die *op het eerste gezicht* onvoldoende beschermd zijn (vaak hebben we hier te maken met bijzonder prangende toestanden) door het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Zo verklaarde de heer Jean CORNIL, adjunct-direc-
teur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en
voor Racismebestrijding in oktober 1996, «dat het van

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS

1. Généralités

L'accord passé entre six formations politiques en vue de la constitution de l'actuel gouvernement comprend, au chapitre intitulé « Une politique d'asile réaliste et humaine », un paragraphe que la présente proposition entend concrétiser : « ... [le gouvernement] élaborera un statut cohérent pour les personnes déplacées en raison d'une situation de guerre. Ce statut aura un caractère temporaire et renouvelable. Il impliquera le retour effectif des personnes déplacées dès que prend fin l'état de guerre dans leur pays d'origine et ceci pour autant que leur retour soit effectivement possible »¹.

Dans les faits, il paraît évident que notre pays refoule, débute, détient et/ou expulse encore très fréquemment des demandeurs d'asile qui ont fui la guerre ou une situation de crise extrêmement aiguë.

Désrégulation économique, sociale et écologique, crise du statut de réfugié et de l'accueil, reprise de l'immigration et accroissement de la clandestinité : ces trois ordres de réalités incitent les signataires de la présente proposition à réinsister sur les mesures à prendre ou à renforcer dans les domaines de la politique commerciale et de la politique de coopération au développement pour endiguer les phénomènes d'appauvrissement de masse souvent à l'origine des migrations. Mais il faut aussi des mesures intérieures traduisant la déclaration gouvernementale : un nouveau statut légal de protection complémentaire s'inscrirait indubitablement dans ce cadre.

Il s'agit d'instaurer par la loi un nouveau statut de protection temporaire (sous la forme d'une protection complémentaire) accordé sur base de critères collectifs. Il concerne des personnes fuyant leur pays par crainte d'une persécution sans être suffisamment protégées à première vue (on se trouve souvent là dans des situations de grande urgence) par la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés.

Ainsi, en octobre 1996, M. Jean CORNIL, directeur-adjoint du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, déclarait « qu'il est essentiel de com-

¹ Federale regeringsverklaring «De brug naar de eenentwintigste eeuw», Stuk Kamer, nr. 20/1- 1999 (BZ), blz. 23.

¹ Déclaration du gouvernement fédéral « La voie vers le XXIe siècle », Doc. Chambre, n° 20/1-1999 (SE), p. 23.

wezenlijk belang is ons wettelijk instrumentarium met betrekking tot de bescherming van in de zin van het Verdrag van Genève met vervolging bedreigde personen, aan te vullen met een humanitaire regeling voor vreemdelingen die, gelet op de toestand in hun land van oorsprong of om persoonsgebonden redenen, rechtvaardigen dat wij een aantal verplichtingen jegens hen nakomen. Zo vind ik het uitermate shockerend dat de asielaanvraag van een aantal Liberiaanse, Somalische of Soedanese onderdanen niet-ontvankelijk werd verklaard, terwijl de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen erkent dat terugkeer van die asielzoekers hun leven of ten minste hun veiligheid in gevaar kan brengen. In België verkommeren ze dan, zonder enig project, verkeren ze in een onaanvaardbare precaire administratieve toestand, zonder recht op arbeid en, in veel gevallen, zonder enig recht op sociale hulp².» [vert.]

Verwijzen we nog naar «*Migranten en vluchtelingen in ons midden*», de Verklaring van de Belgische bisschoppen over het Verdrag van Genève van 1951. Daarin stellen zij dat het voormelde Verdrag zonder enige beperkende interpretatie moet worden toegepast. Oordeelt men dat het niet kan worden toegepast, bijvoorbeeld in het geval van vreemdelingen voor wie terugkeer naar hun land nochtans een reëel gevaar kan inhouden, dan moet het zo worden geregeld dat die vreemdelingen, in het raam van een passende bescherming, toch legaal in ons land kunnen verblijven. [...] Wanneer het onmogelijk blijkt een maatregel tot verwijdering van het grondgebied uit te voeren, moet aan de betrokkenen een verblijfsvergunning worden verleend³.

Het Verdrag van Genève omschrijft alleen minimale beschermingsregels, eigenlijk een kleinste gemene deler die voor de hele wereld kan gelden. Men mag dus geredelijk aannemen dat die regels in West-Europa veel eer in minimale dan in maximale steun zullen voorzien, vooral ten aanzien van de slachtoffers van situaties van collectieve aard die bevolkingen ertoe aanzet te migreren: oorlogen, zware politieke onlusten, economische crisissen, milieu- of natuurrampen.⁴

2 Toespraak tijdens het symposium «*Repenser la politique migratoire*», op 17 en 18 oktober 1996.

3 Zie ook het rapport van mevr. M. LINDEPERG, namens de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken, over de harmonisering van de vormen van aanvullende bescherming bij de status van vluchteling in de Europese Unie (doc. A4 - 0450/98), goedgekeurd door het Europees Parlement in februari 1999.

4 Er zij op gewezen dat de Conventie van de OAE (1969) wél rekening houdt met dergelijke verschijnselen: zij breidt het begrip «vluchteling» uit tot «iedere persoon die zijn land ontvlucht als gevolg van een aanval, van een vreemde bezetting, van buitenlandse overheersing of van gebeurtenissen die de openbare orde ernstig verstoren».

pléter notre dispositif légal sur la protection des personnes menacées de persécutions au sens de la Convention de Genève par la création d'un statut humanitaire pour des étrangers qui, du fait de la situation dans leur pays d'origine, ou pour des raisons liées à leur état personnel, justifient des obligations à leur égard. Je trouve extrêmement choquante la situation de ces ressortissants libériens, somaliens ou soudanais dont la demande d'asile a été jugée irrecevable alors que le Commissaire général aux réfugiés reconnaît que le retour de ces demandeurs d'asile menacerait leur vie ou du moins leur sécurité. Ils végètent alors en Belgique, sans projet, dans une précarité administrative intolérable, sans droit au travail et, dans beaucoup de cas, sans droit à l'aide sociale »².

Citons encore la Déclaration des évêques de Belgique « Migrants et réfugiés parmi nous » à propos de la Convention de Genève de 1951 : « *elle doit être appliquée sans interprétation restrictive. Lorsqu'il est estimé qu'elle ne peut être appliquée, dans le cas d'étrangers pour lesquels cependant le retour au pays peut constituer un danger réel, des dispositions doivent être prises pour que ces étrangers puissent bénéficier d'un séjour légal dans le cadre d'une protection appropriée (...) Lorsqu'il apparaît impossible d'exécuter une mesure d'éloignement du territoire, la personne concernée doit pouvoir bénéficier d'un titre de séjour.* »³.

La Convention de Genève ne définit que des règles minimales de protection, un plus petit commun dénominateur valable pour le monde entier. L'on pourrait donc s'attendre à ce qu'en Europe occidentale, ces règles déterminent des plafonds plutôt que des plafonds d'aide, en particulier vis-à-vis des victimes de situations d'ordre collectif qui poussent des populations à migrer : guerres, troubles politiques graves, catastrophes naturelles, économiques ou écologiques⁴.

2 Intervention au colloque « *Repenser la politique migratoire* », organisé les 17 et 18 octobre 1996.

3 Voir aussi le rapport de Mme M. LINDEPERG, au nom de la Commission des libertés publiques et des affaires intérieures, sur l'harmonisation des formes de protection complémentaire au statut de réfugié dans l'Union européenne (doc. A4 - 0450/98), adopté en février 1999 par le Parlement européen.

4 Notons que la Convention de l'OUA (1969), elle, intègre de tels phénomènes : elle élargit la notion de réfugié à « *toute personne qui fuit son pays du fait d'une agression, d'une occupation extérieure, d'une domination étrangère ou d'événements troublant gravement l'ordre public* ».

Het Verdrag van Genève sluit overigens niet *a priori* de verlening van bescherming uit bij die volksverhuizingen. De Raad van State heeft zich over dat vraagstuk uitgesproken en er herhaaldelijk aan herinnerd dat een situatie van burgeroorlog «*n'exclut pas, à lui seul, que dans le cas particulier du demandeur d'asile, les faits qui l'ont amené à quitter son pays établissent l'existence de persécutions et justifient ses craintes au sens de la Convention*»⁵.

De Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen heeft eveneens herhaaldelijk geoordeeld dat een situatie van burgeroorlog in het land van herkomst van de asielzoeker op zich geen hinderpaal vormt om in de hoedanigheid van vluchteling te worden erkend⁶.

Op dat stuk zijn er, zelfs in Europa, interessante historische precedenten. Zo werden in 1956 duizenden Hongaren in België opgevangen; zij hoefden daarvoor zelfs geen individuele asielaanvraag in te dienen: zij werden op collectieve basis erkend. Nog recenter heeft de situatie van ex-Joegoslavië reeds geleid tot de invoering van een tijdelijke «B-status» om de toevloed van asielzoekers aan te kunnen. Op dat vlak delen wij het standpunt van diverse internationale instanties of prominenten, waaronder mevrouw Sadako Ogata, Hoog Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen en pleiten wij voor de instelling van een nieuwe collectieve status, die met die situaties rekening houdt.

Op gevallen waarin verschijnselen van acute, conjunctuurgebonden politieke, sociaal-economische of milieucrisissen zich enten op de structurele moeizame ontwikkeling moet een dringende en massale respons van de internationaal gemeenschap komen.

Door die humanitaire regeling wettelijk te onderbouwen, zou ons land naar billijke verhouding kunnen bijdragen tot een oplossing van het probleem van banellingen die uit hun regio van herkomst verjaagd worden door toestanden die hen niet individueel bedreigen, maar hen collectief in levensgevaar brengen.

Op die regeling zouden personen of groepen aanspraak kunnen maken die collectief bedreigd worden door toestanden voortvloeiend uit uitermate ernstige omstandigheden die gelieerd zijn aan de politiek (burgeroorlogen, etnische zuiveringen,...), de economie (hongersnood,...) of het milieu (natuurrampen, overstromingen, aardbevingen, droogte,...) en waarbij humanitaire hulp van de internationale gemeenschap of van de NGO's alléén niet volstaat om de noden ter plaatse

La Convention de Genève n'exclut d'ailleurs pas a priori l'octroi d'une protection lors de ces exodes de masse. Le Conseil d'Etat s'est prononcé sur cette question en rappelant à plusieurs reprises qu'un contexte de guerre civile «*n'exclut pas, à lui seul, que dans le cas particulier du demandeur d'asile, les faits qui l'ont amené à quitter son pays établissent l'existence de persécutions et justifient ses craintes au sens de la Convention*»⁵.

La commission permanente de recours des réfugiés a de même jugé, à de nombreuses reprises, qu'un contexte de guerre civile dans le pays d'origine du demandeur d'asile n'est pas, en soi, un obstacle à la reconnaissance de la qualité de réfugié⁶

Il est aussi des précédents historiques intéressants sur ce plan, même en Europe. Par exemple, en 1956, des milliers de Hongrois ont été accueillis en Belgique sans qu'une demande d'asile individuelle ne leur soit nécessaire : ils furent reconnus sur base collective. Plus récemment, la situation de l'ex-Yougoslavie a provoqué la mise en place d'un « statut B » temporaire pour répondre à l'afflux de demandeurs d'asile. Rejoignant ici les positions de diverses instances ou personnalités internationales dont Madame S. Ogata, Haut-Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés, nous proposons la création d'un nouveau statut collectif, qui prenne en compte, également, ces situations.

Dans des cas où des phénomènes de crise politique, écologique ou socio-économique aiguë s'ajoutent de façon conjoncturelle au mal-développement structural, des réponses urgentes et massives s'imposent à la Communauté internationale.

En instaurant par la loi ce statut humanitaire, notre pays pourra prendre sa juste part à la solution du problème de l'exil de personnes chassées de leur région d'origine par des phénomènes qui ne les menacent pas individuellement, mais les mettent collectivement en danger de mort.

Ce statut humanitaire serait ouvert à des personnes ou groupes menacés collectivement par des phénomènes liés à des circonstances politiques (guerres civiles, purifications ethniques...), économiques (famines...) ou environnementales (catastrophes naturelles, inondations, tremblements de terre, sécheresse...) particulièrement graves (dont l'impact serait impossible à atténuer suffisamment sur place par la seule action humanitaire de la Communauté internationale ou des

5 RDE, nr.74, 1993, blz. 336 e.v.

6 VBCV, (2e K), 94/301/F267, 6.6.1994; VBCV (1e K), 94/582/F302, 6.12.94.

5 RDE, n°74, 1993, pp. 336 et suivantes.

6 CPRR, (2ème Ch), 94/301/F267, 6.6.1994; CPRR (1ère Ch), 94/582/F302, 6.12.94.

te lenigen. Het verschil tussen die humanitaire regeling en de status «Verdrag van Genève» zou voornamelijk zijn dat de humanitaire regeling een tijdelijke status is.

Er zij op gewezen dat niemand mensen (of hun kinderen) die jarenlang ontheemd zijn, kan beletten na verloop van tijd met de Belgische samenleving nauwe affectieve, culturele en zelfs economische banden aan te halen die een vraag tot definitieve vestiging rechtvaardigen: na afloop van de periode waarvoor de tijdelijke status zal gelden, zullen zij de mogelijkheid krijgen om - vooral indien de oorzaak van hun verbanning niet verdwenen is - een aanvraag tot een verblijf van onbeperkte duur in België in te dienen (zie artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980). Zo die tijdelijke status langer dan vier jaar duurt (drie jaar indien het gezin een schoolplichtig kind heeft), geeft zulks recht op regularisatie.

Voor degenen die ze hebben verkregen loopt die status van tijdelijke bescherming hoegenaamd niet vooruit op de mogelijkheid om opnieuw de status «Verdrag van Genève» (recht op een verblijf van onbeperkte duur) aan te vragen. Zo kan iemand perfect behoren tot een groep die collectief wordt bedreigd, en tegelijkertijd zelf in zijn fysieke integriteit worden aangetast (denken we bijvoorbeeld aan de deserteurs uit het Bosnische leger enkele jaren geleden).

2. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel

Het tijdelijk verlenen van bescherming mag uiteraard niet ten koste gaan van door een internationale overeenkomst gewaarborgde beschermingsmechanismen. Dat verklaart waarom er in dit wetsvoorstel voor wordt gekozen de tijdelijke status pas te toe te kennen nadat de asielaanvraag van de betrokkenen onontvankelijk werd verklaard of nadat hem de status van vluchteling werd geweigerd.

Eerst moet immers vaststaan dat het te behandelen dossier buiten de toepassingssfeer van het Verdrag van Genève valt en pas daarna kan eventueel sprake zijn van een beschermingsmaatregel ten gunste van een aanvrager die ingezetene is van een land of van een regio waarvan de naam voorkomt in een door een onafhankelijke nationale instantie opgestelde lijst.

2.1. Werkwijze

Een *ad hoc*-commissie beslist welke landen worden opgenomen in de lijst van landen waarvan de ingezetenen niet of niet langer aanspraak zouden kunnen maken op die status van tijdelijke bescherming.

ONG). Ce statut humanitaire se distinguerait du statut « Convention de Genève » essentiellement par son caractère temporaire.

Notons que l'on n'empêchera pas que des personnes déplacées pendant plusieurs années (ou leurs enfants) finissent par établir avec la société belge des liens étroits, affectifs, culturels, voire économiques fondant une demande d'installation définitive : au terme de la période pour laquelle le statut temporaire aura été attribué, elles auront la possibilité d'introduire une demande de séjour illimité en Belgique (surtout dans le cas où la cause de leur exil n'aurait pas disparu ; cfr article 9, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980). Si le statut temporaire se prolonge au-delà de 4 ans (3 ans si la famille a un enfant en âge de scolarité), il y a un droit à la régularisation.

Ce statut de protection temporaire ne préjugera en rien de la possibilité pour ceux qui en bénéficieront de redemander le statut « Convention de Genève » (droit de séjour illimité). On peut très bien faire partie d'un groupe menacé collectivement tout en étant soi-même, individuellement, mis en cause dans son intégrité physique (pensez par exemple aux déserteurs de l'armée bosniaque il y a quelques années).

2. Principaux axes de la présente proposition

Il est essentiel que l'octroi d'une protection temporaire ne se fasse pas au détriment d'une protection garantie par une convention internationale. Ceci justifie le choix opéré par la présente proposition d'octroyer ce statut temporaire après avoir jugé, soit de l'irrecevabilité d'une demande d'asile, soit de la non-reconnaissance de la qualité de réfugié.

Ce n'est en effet qu'après avoir estimé que le cas est exclu du champ d'application de la Convention de Genève qu'une protection sera accordée le cas échéant au demandeur ressortissant d'un pays ou d'une région figurant sur une liste établie par un organisme national indépendant.

2.1. Le mécanisme

La liste des pays dont les ressortissants pourraient ou ne pourraient plus bénéficier de ce statut de protection temporaire fera l'objet de décisions prises par une commission *ad hoc*.

Voor elk land zal een geregelde bijgewerkte, evolutieve evaluatiesteenkaart worden opgesteld. Die steenkaart moet alle gegevens bevatten die nodig zijn om na te gaan of de ingezeten van een land billijkerwijs nog aanspraak mogen maken op een tijdelijke beschermingsmaatregel overeenkomstig de voorgestelde aanvullende status.

De lijst waarin dit wetsvoorstel voorziet, mag dus niet worden verward met de soms door de regering aangehaalde lijst van de landen waarnaar een vreemdeling onmogelijk kan worden teruggestuurd.

Afgaande op de kennelijk door de Belgische overheid gehanteerde criteria bevatte die lijst in maart 2000 drie landen: Angola, Afghanistan en Sierra Leone⁷. Een en ander vormt voor België geenszins een beletsel om uit Angola, Afghanistan en Sierra Leone afkomstige mensen (van wie de nationaliteit buiten kijf staat) uit te wijzen naar als veilig beschouwde derde landen of naar het land waar de betrokkenen het laatst op doortocht was. Het betreft hier vaak landen met een teveel aan asielzoekers, maar waarmee doorgaans, in een zekere sfeer van vertrouwelijkheden, wedertoelatingsovereenkomsten werden gesloten. Het in beginsel uitwijzen van mensen naar transitlanden doet voorts afbreuk aan het fundamentele en in de internationale overeenkomsten verankerde recht van eenieder zijn land te ontvluchten (als ook aan de daaruit *idealiter* voortvloeiende plicht dergelijke vluchtelingen op te vangen). De in onze tekst voorgestelde lijst gaat daarentegen gepaard met positieve verplichtingen, met name de verlening van een wettelijke status, en impliceert geenszins faciliteiten van negatieve aard, zoals de mogelijkheid asiel te weigeren en de asielzoeker uit te wijzen.

2.2. De samenstelling van de Commissie voor de evaluatie van crisissituaties

De Commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de wetgevende en de uitvoerende macht, van onafhankelijke instanties die zijn belast met de behandeling van asielaanvragen, alsook van NGO's die terzake over de nodige deskundigheid beschikken. Dankzij die samenstelling moet het mogelijk zijn crisissituaties en de te verwachten evolutie daarvan zo accuraat en spoedig mogelijk in te schatten, teneinde, ongeacht de andere reacties van België op de Europese en internationale scène, zo passend mogelijk opvang te kunnen bieden.

Pour chaque pays, une fiche d'évaluation évolutive sera régulièrement actualisée. Elle devra contenir toutes les informations permettant de déterminer si, collectivement, les ressortissants du pays considéré ont, ont encore ou n'ont plus légitimement besoin d'une protection temporaire au sens du statut complémentaire proposé.

La liste instituée par la présente proposition de loi ne doit donc pas être confondue avec la liste, parfois évoquée par le gouvernement, « de pays vers lesquels il est impossible de renvoyer un étranger ».

En effet, au sens où semblent l'entendre les autorités belges, cette liste qui comprenait en mars 2000 trois pays, l'Angola, l'Afghanistan et le Sierra Leone⁷, n'empêche nullement la Belgique d'expulser des ressortissants angolais, afghans ou sierra-léonais (dont la nationalité n'est pas contestée) vers des pays tiers considérés comme sûrs ou vers le dernier pays de transit, pays souvent saturés de demandeurs d'asile, mais avec lesquels des accords de réadmission négociés dans une certaine confidentialité ont souvent été passés. Alors que le principe de l'expulsion vers des pays de transit est de nature à éroder encore le droit fondamental de fuir consacré par les conventions internationales (et le devoir d'accueil qui devrait en être le corollaire), on notera que la liste proposée par notre texte détermine, elle, des obligations positives, singulièrement l'octroi d'un statut légal, et non des facultés négatives en particulier celle de refuser l'asile et d'expulser.

2.2. La composition de la Commission d'évaluation des situations de crise

La Commission est composée de membres du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif, des organismes indépendants en charge du traitement des demandes d'asile et d'ONG compétentes en ces matières. Cette composition reflète le souci d'une appréhension la plus complète et rapide possible des situations critiques et de leurs développements, dans le but d'y apporter la réponse la plus adaptée en termes d'accueil, quelles que soient les autres réactions de la Belgique sur les plans européen et international.

⁷ Zie bijvoorbeeld het antwoord van minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel op een vraag die mevrouw Claudine Drion op 21 maart 2000 in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen heeft gesteld.

⁷ Cfr par exemple la réponse de M. Louis MICHEL, ministre des Affaires étrangères, à Mme Claudine DRION en commission des Affaires étrangères, le 21 mars 2000

2.3. Nadere voorwaarden inzake de verlening en de intrekking van de status

De status van aanvullende tijdelijke bescherming wordt verleend op grond van bewijsstukken of van voldoende bewijskrachtig geachte gegevens waaruit blijkt dat de aanvrager wel degelijk een ingezetene is van een land of van een regio uit de lijst van in een zware crisis verkerende landen. Jaarlijkse vernieuwing van de status is mogelijk.

Wie een tijdelijke status geniet, mag in geen geval worden verhinderd opnieuw een asielaanvraag in te dienen overeenkomstig het Verdrag van Genève, dan wel een regularisatieaanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980.

De status wordt ingetrokken wanneer blijkt dat het land of de regio waarvan de aanvrager een ingezetene is, werd geschrapt van de lijst van in een zware crisis verkerende landen of regio's. Na die intrekking heeft de betrokkenen zes maanden om zijn vrijwillige terugkeer voor te bereiden (in samenwerking met het *Office des migrations internationales* en het staatssecretariaat voor Ontwikkelingssamenwerking).

Wordt die termijn niet nageleefd, dan loopt de betrokkenen het risico (desnoods met geweld) uit het land te worden verwijderd. Op dat punt wordt een uitzondering toegestaan voor gezinnen met schoolgaande kinderen: voor hen zal een verlenging van de termijn tot aan het einde van het schooljaar worden toegestaan.

2.4. Soort bescherming die door de status wordt verleend

De status van aanvullende tijdelijke bescherming biedt dezelfde bescherming als de zogenaamde «Genève-status». Het is immers zaak iedere door de bevoegde besturen in de hand gewerkte verglijding van de zogenaamde «Genève-status» naar een «tweede-keuze-status» te voorkomen.

3. Conclusies

Voor de indieners van dit voorstel behoort ons land definitief komaf te maken met moreel onverantwoorde toestanden waarbij vluchtelingen uit oorlogsgebieden, al naargelang de toevallige behandeling die hen de eerste uren na hun aankomst te beurt valt, in de categorie «INAD» kunnen worden ondergebracht, meteen kunnen worden uitgewezen, aan de grens (in de transitzone van de luchthaven of zelfs in een gesloten centrum op het grondgebied) kunnen worden aangehouden, dan wel legaal en vrij (met een lopende asielaanvraag) of illegaal (na te zijn uitgeprocedeerd) op het grondgebied kunnen verblijven.

2.3. Modalités d'octroi et de retrait du statut

Le statut de protection temporaire complémentaire est octroyé sur base de la preuve ou d'éléments considérés comme suffisamment probants du fait que le demandeur est bien ressortissant d'un pays ou d'une région inscrit sur la liste des pays en crise grave. Le statut est renouvelable d'année en année.

Le bénéfice du statut temporaire ne peut en aucun cas empêcher un demandeur de réintroduire une demande d'asile au sens de la Convention de Genève ou une demande de régularisation sur base de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980.

Ce statut est retiré sur base du constat que le pays ou la région dont le demandeur est ressortissant a été radié de la liste des pays ou régions en crise grave. Le retrait laisse six mois au bénéficiaire du statut pour organiser son retour sur base volontaire (collaboration avec l'Office des migrations internationales et le Secrétariat d'Etat à la Coopération au développement).

A défaut de respecter ce délai, l'intéressé(e) s'expose à un éloignement, sous contrainte le cas échéant. Une dérogation sur ce point sera prévue pour des familles avec enfants fréquentant une école : dans ce cas, une prorogation du délai sera accordée jusqu'à la fin de l'année scolaire.

2.4. Type de protection accordée par le statut

Le statut de protection temporaire complémentaire accorde la même protection que le statut « Genève ». Il nous importe en effet de prévenir tout glissement, opéré par les administrations compétentes, du statut « Genève » à un statut « de second choix ».

3. Conclusions

Pour les auteurs de la présente proposition, il faut faire sortir notre pays des situations moralement injustifiables où des réfugiés de guerre peuvent, selon les hasards des premières heures qui suivent leur arrivée, être refoulés immédiatement (inscrits en catégorie « INAD »), être « retenus à la frontière » (dans la zone de transit de l'aéroport ou même dans un centre fermé situé sur le territoire), séjourner en liberté sur le territoire légalement (avec une demande d'asile à l'examen) ou illégalement (après avoir été déboutés).

Wij moeten tevens beletten dat uitwijzingen naar buurlanden van oorlogvoerende landen (die doorgaans zelf worden overrompeld door asielzoekers en minder rijk zijn dan België) of naar doorgangslanden blijven plaatsvinden.

Voor die personen moet derhalve, zoals de door de Kamer in 1999 goedgekeurde regeringsverklaring ook aanbeveelt, een coherente status worden uitgewerkt. Ons voorstel is ingegeven door de bepalingen die werden goedgekeurd bij de instelling van een B-status voor oorlogsslachtoffers uit ex-Joegoslavië. Dat regeringsinitiatief kon bij de publieke opinie op heel wat bijval rekenen; het loont dus de moeite dat initiatief in de juridisch en structureel sterker onderbouwde vorm van dit wetsvoorstel te gieten. Wij steunen daarbij tevens op de thans in de Verenigde Staten vigerende bepalingen die bijvoorbeeld een tijdelijke opvangstatus voor Sierraleoonse onderdanen hebben verlengd tot november 2000.

Wat voorafgaat wil uiteraard op generlei wijze vooruitlopen op impulsen die België op Europees en zelfs op wereldvlak zou moeten geven om een financiële solidariteitsregeling op te zetten teneinde de kosten voor die nieuwsoortige opvang te verdelen.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 4

Het is belangrijk dat de diverse organen die bevoegd zijn voor de behandeling van de asielaanvraag - en in weerwil van de door artikel 3 van dit voorstel ingestelde verplichting tot informatieverstrekking - vertegenwoordigd zijn in de Evaluatiecommissie. Net als de andere leden van de Evaluatiecommissie beschikken die organen immers, door hun beslagenheid terzake, over een grondig inzicht in de zones op de wereldbol die eventueel in aanmerking komen om aan de lijst van crisislanden of -regio's te worden toegevoegd; daardoor kunnen zij voormalde commissie efficiënt voorlichten.

Art. 7

De *casus* van de persoon aan wie, na het onderzoek van zijn asielaanvraag, de status van tijdelijke bescherming werd ontzegd omdat hij bedrog had gepleegd bij de opgave van zijn nationaliteit of regio van herkomst, en die achteraf in staat is een document over te leggen dat zijn nationaliteit of herkomst aantoon, wordt in dit artikel opzettelijk buiten beschouwing gelaten. Het komt ons voor dat die *casus* door artikel 51-8 van de wet van

Nous devons aussi éviter que se poursuivent des expulsions vers des pays limitrophes de pays en guerre (ces pays sont généralement eux-mêmes saturés de demandeurs d'asile et moins riches que le nôtre) ou vers des pays de transit.

Il faut donc élaborer, comme le préconise la déclaration gouvernementale adoptée par la Chambre en juillet 1999, un statut cohérent pour ces personnes. Notre proposition s'inspire des dispositions prises lors de l'instauration d'un statut B en faveur des victimes de la guerre en ex-Yougoslavie. Cette initiative du gouvernement a été saluée très favorablement par l'opinion publique et mérite donc d'être reprise sous la forme, plus structurelle et plus sûre juridiquement, de la présente proposition de loi. Nous prenons également appui sur les dispositions actuellement en vigueur aux Etats-Unis, lesquels ont par exemple prorogé jusqu'en novembre 2000 un statut d'accueil temporaire en faveur des ressortissants sierra-léonais.

Ce qui précède ne préjuge évidemment nullement d'impulsions à donner par la Belgique au plan européen et même mondial pour l'instauration d'un dispositif de solidarité financière permettant la répartition des coûts représentés par ce nouveau type d'accueil.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 4

Il est important que les différents organes compétents dans le cadre de l'examen de la demande d'asile soient représentés au sein de la commission d'évaluation, nonobstant l'obligation d'information imposée par l'article 3 de la présente proposition. En effet, ces organes, tout comme les autres membres composant la Commission d'évaluation, ont de par leur compétence une connaissance approfondie des zones géographiques éventuellement destinées à être insérées dans la liste des pays ou régions en crise et peuvent de ce fait apporter un éclairage utile à ladite commission.

Art. 7

Le cas de la personne qui s'est vu refuser le bénéfice du statut de protection temporaire, après examen de sa demande d'asile, en raison d'une fraude quant à sa nationalité ou sa zone géographique de provenance et qui, postérieurement, est en mesure de produire un document attestant de sa nationalité ou de sa provenance, n'est à dessein pas évoqué dans le présent article. Il nous semble que ce cas est réglé par l'article 51-

15 december 1980 wordt geregeld. Aan de hand van dat document kan de aanvrager immers een tweede asielaanvraag indienen. Dat nieuwe element kan leiden tot een beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk wordt verklaard, of tot een beslissing waarbij het verblijf wordt geweigerd en waartegen conform artikel 63-2 van de wet van 15 december 1980 een dringend beroep kan worden ingesteld.

Art. 10

De Commissaris-generaal kan in het raam van het onderzoek van de asielaanvraag, in voorkomend geval aanvoeren dat bedrog werd gepleegd dat uitsluitend op de nationaliteit of op de regio van herkomst betrekking had. Aangezien de Commissaris-generaal (en *a fortiori* de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen) de asielzoeker in het raam van de beroepsprocedure heeft kunnen ondervragen, kan hij perfect aantonen of de door de aanvrager verstrekte gegevens onjuist zijn en, op grond daarvan, voorkomen dat de status van tijdelijke bescherming onrechtmatig wordt aangevraagd. In het raam van dit wetsvoorstel dient het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve als een onafhankelijk controle-orgaan te worden beschouwd.

8 de la loi du 15 décembre 1980. En effet, le demandeur peut, muni de ce document, introduire une deuxième demande d'asile. Ce nouvel élément peut conduire tantôt à une décision de recevabilité, tantôt à une décision de refus de séjour susceptible d'un recours urgent au sens de l'article 63-2 de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 10

Le Commissaire général peut, le cas échéant, dans le cadre de l'examen de la demande d'asile, relever l'existence d'une fraude concernant exclusivement la nationalité ou la région de provenance. Ayant pu interroger le demandeur d'asile en degré d'appel, le Commissaire général (et *a fortiori* la Commission permanente de recours des réfugiés) est à même de déterminer avec sérieux si les indications fournies par le demandeur sont inexactes et partant d'éviter un recours abusif au statut de protection temporaire. Le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides est donc à considérer dans le cadre de la présente proposition de loi comme un organe de contrôle indépendant.

Vincent DECROLY (AGALEV-ECOLO)
 Martine DARDENNE (AGALEV-ECOLO)
 Claudine DRION (AGALEV-ECOLO)
 Kristien GRAUWELS (AGALEV-ECOLO)
 Leen LAENENS (AGALEV-ECOLO)
 Géraldine PELZER-SALANDRA (AGALEV-ECOLO)
 Jef TAVERNIER (AGALEV-ECOLO)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet moet worden verstaan onder :

«ontheemde» : elke persoon die na afloop van de asielprocedure een tijdelijke verblijfsvergunning krijgt als gevolg van de beslissing van de Commissie voor de evaluatie van crisissituaties om het land waarvan hij de nationaliteit heeft of de regio waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft op te nemen in de lijst van de landen of regio's waarvan de crisissituatie rechtvaardigt dat aan hun bevolking de status van tijdelijke bescherming wordt verleend;

«status van tijdelijke bescherming» : een status die beperkt is tot de tijdspanne tijdens welke de situatie in het bedoelde geografische gebied de terugkeer van de betrokken personen in voldoende veilige, menswaardige of hygiënische omstandigheden onmogelijk maakt.

Art. 3

Er wordt een Commissie voor de evaluatie van crisissituaties opgericht, hierna genoemd de «Evaluatiecommissie», die ermee belast is :

1° de lijst op te stellen van de landen of regio's waarvan de crisissituatie rechtvaardigt dat aan hun bevolking de status van tijdelijke bescherming wordt verleend;

2° de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alsmede de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen binnen acht dagen bij aangetekende brief in kennis te stellen van elke schrapping van, wijziging en/of toevoeging aan de in punt 1° bedoelde lijst van landen of regio's.

Art. 4

§ 1. De Evaluatiecommissie is samengesteld uit :

1° parlementsleden die lid zijn van de commissies voor de Buitenlandse Zaken van het Federaal Parlement;

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par :

« personne déplacée » : toute personne qui, au terme de la procédure d'asile, se voit délivrer un titre de séjour temporaire, suite à la décision de la commission d'évaluation des situations de crise d'inscrire le pays dont elle a la nationalité ou la région où elle réside habituellement sur la liste des pays ou régions dont la situation de crise justifie l'octroi du statut de protection temporaire à leur population ;

« statut de protection temporaire » : un statut qui se limite à la période durant laquelle la situation dans la zone géographique visée ne permet pas le retour des individus concernés dans des conditions de sécurité, de dignité ou d'hygiène suffisantes.

Art. 3

Il est institué une commission d'évaluation des situations de crise ci-après dénommée « commission d'évaluation », chargée de :

1° dresser la liste des pays ou régions dont la situation de crise justifie l'octroi à leur population du statut de protection temporaire ;

2° notifier dans les huit jours par courrier recommandé à l'Office des étrangers, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et à la Commission permanente de recours des réfugiés chaque suppression, modification et/ou complément apporté à la liste des pays ou régions visée au 1°.

Art. 4

§ 1er. La commission d'évaluation est composée de :

1° parlementaires membres des commissions des Affaires étrangères du Parlement fédéral ;

2° vertegenwoordigers van de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alsmede de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen;

3° een of meer afgevaardigden van het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen;

4° een of meer vertegenwoordigers van het Rode Kruis, de Internationale Federatie van liga's voor de rechten van de mens en het Belgisch Comité voor hulp aan vluchtelingen.

§ 2. De Evaluatiecommissie komt om de zes maanden bijeen om landen of regio's toe te voegen aan of te schrappen van de lijst die ze bijhoudt (gewone vergadering).

De Evaluatiecommissie komt bijeen op verzoek van de minister voor Buitenlandse Zaken of van een commissie voor de Buitenlandse Zaken van het parlement of van ten minste een derde van haar leden om de situaties te evalueren die een snelle reactie vereisen (buitengewone vergadering).

De Evaluatiecommissie stelt een huishoudelijk reglement op betreffende haar werkwijze ingeval ze in gewone dan wel in buitengewone vergadering bijeenkomt. Het huishoudelijk reglement bepaalt onder meer de termijnen voor de bijeenroeping, de evaluatiecriteria en het quorum dat vereist is om een beslissing te nemen.

Art. 5

De personen die de status van tijdelijke bescherming hebben verkregen met toepassing van de artikelen 57/22 en 63/3, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden voor een hernieuwbare termijn van één jaar in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister met de vermelding «status van tijdelijke bescherming».

Art. 6

Binnen een maand na de ontvangst van de schrappingen van, wijzigingen en/of toevoegingen aan de lijst van de landen of regio's waarvan de crisissituatie rechtvaardigt dat aan hun bevolking de status van tijdelijke bescherming wordt toegekend, geeft de Dienst Vreemdelingenzaken het gemeentebestuur van de hoofdverblijfplaats van de ontheemde opdracht die ervan in kennis te stellen dat de status van tijdelijke be-

2° représentants de l'Office des étrangers, du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides et de la Commission permanente de recours des réfugiés ;

3° délégué(s) du Haut-commissariat des Nations Unies pour les réfugiés ;

4° représentant(s) de la Croix-Rouge, de la fédération internationale des ligues des droits de l'Homme, du Comité belge pour l'aide aux réfugiés.

§ 2. La Commission d'évaluation se réunit tous les six mois pour ajouter des pays ou des régions sur la liste qu'elle tient à jour ou pour en rayer (réunion ordinaire).

A la demande du ministre des Affaires étrangères ou d'une commission des Affaires étrangères du Parlement ou d'au moins un tiers de ses membres, la Commission d'évaluation se réunit pour évaluer les situations demandant une réaction urgente (réunion extraordinaire).

La Commission élaboré un règlement d'ordre intérieur concernant son fonctionnement en réunion ordinaire et en réunion extraordinaire. Le règlement d'ordre intérieur précise notamment les délais de convocation, les critères d'évaluation et le quorum requis pour décider.

Art. 5

Les personnes bénéficiant du statut de protection temporaire par application des articles 57-22 et 63-3, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers seront mises en possession d'un certificat d'inscription au registre des étrangers portant la mention « statut de protection temporaire », pour une durée renouvelable d'une année.

Art. 6

Dans le mois de la réception des suppressions, modifications et compléments apportés à la liste des pays ou régions dont la situation de crise justifie l'octroi à leur population du statut de protection temporaire, l'Office des étrangers donne instruction à l'administration communale du lieu de la résidence principale de la personne déplacée de notifier à celle-ci le retrait du statut de protection temporaire et du certificat d'inscription au

scherming en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister worden ingetrokken. Binnen zes maanden geeft het gemeentebestuur aan de ontheemde kennis van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Indien dat bevel om het grondgebied te verlaten betrekking heeft op een schoolplichtig kind heeft het pas uitwerking op het einde van het schooljaar dat aan de gang was op het tijdstip waarop aan de betrokkenen kennis werd gegeven van het bevel.

Art. 7

Elke persoon aan wie de hoedanigheid van vluchting werd geweigerd in het kader van een eerste asielaanvraag en die afkomstig is van een land of regio die werd toegevoegd de lijst kan, om de status van tijdelijke bescherming te verkrijgen, een tweede asielaanvraag indienen en daarbij dat nieuwe gegeven in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aanvoeren.

Art. 8

Na het verstrijken van een periode van vier jaar tijdens welke de ontheemde in het bezit was van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister wordt zijn recht om in België te verblijven definitief en krijgt hij een identiteitskaart van vreemdeling.

Die periode wordt teruggebracht tot drie jaar als het gaat om een gezin met een schoolplichtig kind.

Art. 9

Artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1987, wordt aangevuld met het volgende lid :

«Indien ze geen bedrog heeft vastgesteld over de nationaliteit of het geografisch gebied van herkomst moet de Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen in haar beslissing tot weigering om de hoedanigheid van vluchteling te verlenen de volgende vermelding invoegen:

«De betrokkenen dient, gelet op zijn geografische herkomst, die is opgenomen in de lijst die is opgesteld door de Commissie voor de evaluatie van crisissituaties, de status van tijdelijke bescherming te verkrijgen.»».

registre des étrangers. Endéans les six mois, un ordre de quitter le territoire est notifié par l'administration communale à la personne déplacée.

Si un enfant en âge scolaire est concerné par cet ordre de quitter le territoire, celui-ci ne devient effectif qu'à la fin de l'année scolaire en cours au moment où il a été notifié aux intéressés.

Art. 7

Toute personne à qui la qualité de réfugié a été refusée dans le cadre d'une première demande d'asile et qui provient d'un pays ou d'une région nouvellement inscrite sur la liste peut, pour demander le bénéfice du statut de protection temporaire, introduire une seconde demande d'asile en invoquant cet élément nouveau au sens de l'article 51-8 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Art. 8

Au terme d'une période de quatre ans révolus sous certificat d'inscription au registre des étrangers, le droit de séjourner en Belgique deviendra définitif et la personne déplacée recevra une carte d'identité d'étranger.

Cette période est ramenée à trois ans révolus s'il s'agit d'une famille comprenant un enfant en âge de scolarité.

Art. 9

L'article 57-22 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 14 juillet 1987, est complété par l'alinéa suivant :

« A défaut d'avoir relevé une fraude quant à la nationalité ou la région géographique de provenance, la Commission permanente de recours des réfugiés doit insérer dans sa décision de refus de reconnaissance de la qualité de réfugié la mention suivante :

« En raison de sa provenance géographique, reprise sur la liste dressée par la Commission d'évaluation des situations de crise, l'intéressé doit se voir délivrer le statut de protection temporaire. »».

Art. 10

Artikel 63/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1996, wordt aangevuld met het volgende lid :

«Indien hij geen bedrog heeft vastgesteld over de nationaliteit of het geografisch gebied van herkomst moet de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn beslissing tot bevestiging van de weigering van verblijf de volgende vermelding invoegen :

«De betrokken dient, gelet op zijn geografische herkomst, die is opgenomen in de lijst die is opgesteld door de Commissie voor de evaluatie van crisissituaties, de status van tijdelijke bescherming te verkrijgen.»..».

29 maart 2000

Art. 10

L'article 63-3, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est complété par l'alinéa suivant :

« A défaut d'avoir relevé une fraude quant à la nationalité ou la région de provenance, le commissaire général aux réfugiés et aux apatrides doit insérer dans sa décision confirmant le refus de séjour la mention suivante :

« En raison de sa provenance géographique, reprise sur la liste dressée par la Commission d'évaluation des situations de crise, l'intéressé doit se voir délivrer le statut de protection temporaire ». ».

29 mars 2000

Vincent DECROLY (AGALEV-ECOLO)
 Martine DARDENNE (AGALEV-ECOLO)
 Claudine DRION (AGALEV-ECOLO)
 Kristien GRAUWELS (AGALEV-ECOLO)
 Leen LAENENS (AGALEV-ECOLO)
 Géraldine PELZER-SALANDRA (AGALEV-ECOLO)
 Jef TAVERNIER (AGALEV-ECOLO)